

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3675/2020
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужица ЈКП „Паркинг сервис“, Ниш, кога заступа пуномоћник Дамир Муминовић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Милун Гајић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 584/19 од 10.12.2019. године, у седници већа одржаној 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 584/19 од 10.12.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 584/19 од 10.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину П 373/18 од 10.12.2018. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име дуга исплати износ од 850,00 динара са законском затезном каматом од 15.11.2016. године до исплате, па је за досуђени износ одржан на снази закључак извршитеља Анђелије Лекић из Крушевца И.Ивк-../16 од 24.05.2016. године, док је закључак укинут за тражену затезну камату за период од 24.05.2016. године до 15.11.2016. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 65.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 584/19 од 10.12.2019. године, потврђена је пресуда Основног суда у Крушевцу, Судске јединице у Варварину П 373/18 од 10.12.2018. године у ставу другом изреке, док је у ставу првом изреке пресуда преиначена тако што је делимично одржан на снази закључак извршитеља Анђелије Лекић из Крушевца И.Ивк-../2016 од 24.05.2016. године у делу у коме је обавезана тужена да тужиоцу на име дуга исплати 850,00 динара са законском затезном каматом од 15.11.2016. године, док је исти закључак укинут за износ од још 50,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом, као и за законску затезну камату на износ од 850,00 динара почев од 24.05.2016. године до 15.11.2016. године. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено преко пуномоћника изјавила посебну ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Правноснажном пресудом је обавезана тужена, у својству регистрованог власника путничког возила, да тужиоцу плати накнаду за коришћење општег паркиралишта сходно Одлуци о јавним паркиралиштима града Ниша („Сл. лист Града Ниша“ бр. 2/12 и 10/15). О основу и правној природи спорног потраживања одлучено је у складу са важећим правним схватањем у тумачењу и примени права, а ревидент не прилаже одговарајуће одлуке којима би поткрепио своју тврдњу о неуједначеној судској пракси, као и да је реч о спорном правном питању у интересу равноправности грађана, па је стога одлучено као у првом ставу изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитијући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Побијаном пресудом, имајући у виду означену вредност предмета спора од 900,00 динара, правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда, у поступку у спору мале вредности, није дозвољена ревизија. Како је другостепени суд делимично преиначио првостепену пресуду у спору мале вредности, не примењује одредба о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић